

ZWIĄZKOWCY OPZZ U MARSZAŁKA SEJMU

10 marca 2011 r. marszałek Sejmu RP Grzegorz Schetyński przyjął delegację OPZZ w składzie: przewodniczący OPZZ Jan Guz, wiceprzewodniczący OPZZ: Franciszek Bobrowski, Andrzej Radzikowski, Wiesława Taranowska, przewodniczący Komisji Rewizyjnej OPZZ, wiceprezes ZG ZNP Jarosław Czarnowski, wiceprzewodniczący Zespołu Posłów Związkowych Artur Ostrowski.

Do spotkania doszło z inicjatywy OPZZ, które w tej sprawie zwróciło się do marszałka w październiku 2010 r.

Związkowcy przedstawili katalog problemów i związanych z tym projektów ustaw i nowelizacji ustaw, które ze względu na ich ważność dla pracowników, powinny być rozpatrzone przez Sejm jeszcze w obecnej kadencji.

Poruszone przez przedstawicieli OPZZ m.in. dotyczyły:

- **Projektu ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa**, który OPZZ ocenia negatywnie z uwagi na niezgodność z dotychczas zawartymi umowami społecznymi w tym z zapisami Paktu o przedsiębiorstwie państwowym... z 1993 roku, a także dyrektywami Unii Europejskiej. Sprzeciw OPZZ budzi również m.in. przesunięcie spółek górniczych pod nadzór Ministerstwa Skarbu Państwa, a także powołanie Komitetu Nominacyjnego.
- **Stanu realizacji Pakietu Działań Antykryzysowych w zakresie kształtowania wysokości płacy minimalnej.**

OPZZ negatywnie ocenia brak realizacji przez rząd postulatów ustawowego wypracowania ścieżki dojścia do minimalnego wynagrodzenia wynoszącego 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

W Sejmie jest projekt ustawy o zmianie ustawy o

minimalnym wynagrodzeniu, który od września 2010 r. znajduje się w „zamrażarce”.

- **Systemu zabezpieczeń emerytalnych, realizacja obywatelskiego projektu ustawy.**

OPZZ oczekuje przyjęcia projektu obywatelskiego, który daje możliwość przejścia na emeryturę kobiecie po 35 latach pracy, a mężczyźnie po 40. Projekt ten promuje legalne zatrudnienie, zachęca do wyjścia z szarej strefy.

Również problemem jest rozszerzenie emerytur kompensacyjnych na pracowników niedydaktycznych.

- **Projektu nowelizacji ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej oraz nie-których innych ustaw.**

OPZZ jest przeciwnie rozpatrywaniu projektu tylko przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, ponieważ projekt zawiera wiele uregulowań z zakresu prawa pracy. Sprzeciw OPZZ budzi wiele z proponowanych rozwiązań dotyczących zatrudnienia pracowników kultury.

- **Przyspieszenia prac nad obywatelskim projektem ustawy „przedszkole dla każdego dziecka”.**

Marszałek odniósł się ze zrozumieniem do zgłaszanych przez związkowców problemów – m.in. stwierdził, że Komitet Nominacyjny również budzi jego poważne zastrzeżenia, a całość ustawy o zasadach wykonywania uprawnień Skarbu Państwa wymaga przepracowania. Po wysłuchaniu związkowców w sprawie projektu ustawy 35/40 stwierdził, że są to rzeczowe argumenty i je przeanalizuje.

Marszałek zaproponował, aby spotkania z OPZZ odbywały się cyklicznie, ponieważ może to rozwiązać wiele konfliktowych problemów.

POSIEDZENIE ZESPOŁU TRÓJSTRONNEGO DS. KOLEJNICTWA

9 marca 2011 r. w Ministerstwie Infrastruktury odbyło się posiedzenie Zespołu, które miało być kontynuacją posiedzenia z dnia 16 lutego br., zerwanego przez stronę związkową z winy strony rządowej (patrz „Kronika związkowa” nr 33/2011). Brak właściwej reprezentacji ze strony rządowej uniemożliwił wówczas prowadzenie dialogu społecznego i podejmowanie jakichkolwiek wiążących ustaleń w sprawach kluczowych dla Polskich Kolei. Strona społeczna wydała potem oświadczenie, w którym zwróciła także uwagę na sposób procedowania. Od dłuższego czasu posiedzenia Zespołu Trójstronnego ds. Ko-

lejnictwa wyglądają z grubsza tak samo: strona rządowa lub pracodawców wygłasza swoje „jedyne słuszne” stanowisko, potem rozpoczyna się dyskusja, która nie prowadzi do wspólnych ustaleń i nie przekłada się na wspólne decyzje. Te zapadają wcześniej w ministerialnych gabinetach, a posiedzenia Zespołu mają charakter fasadowy. Czyli innymi słowy po prostu się odbywają, a cały dialog społeczny jest pozorowany.

Reprezentujący stronę społeczną wiceprzewodniczący Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa: Leszek Miętek, Henryk Grymel i Stanisław Stolorz w oficjalnym stanowisku domagali się udziału w posiedzeniu 9 marca: wicepremiera, a zarazem przewodniczącego Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych Waldemara Pawlaka, konstytucyjnych ministrów: infrastruktury – Cezarego Grabarczyka, finansów – Jacka Rostowskiego, pełnomocnika premiera ministra Michała Boni, Olgierda Dziekońskiego z Kancelarii Prezydenta RP, przewodniczącego Konwentu Marszałków Adam Struzika oraz prezesów głównych spółek kolejowych. Wniosek ten nie został niestety uwzględniony, bo z wyżej wymienionych z imienia i nazwiska osób na posiedzeniu 9 marca 2011 r. zjawiał się jedynie minister Grabarczyk. Najprawdopodobniej pozostali nie zostali nawet zaproszeni. Zapytany o to minister ds. kolei, a zarazem przewodniczący Zespołu Andrzej Massel unikał odpowiedzi i jakby nigdy nie rozpoczął obrady.

Tematy były dwa. W piśmie z 2 marca br. do p.o. prezesa PKP SA Marii Wasiak kolejowe związki zawodowe poinformowały, że:

- warunkiem prywatyzacji Przedsiębiorstwa Napraw Infrastruktury jest uzgodnienie paktu gwarancji pracowniczych w wersji przedstawionej przez związki zawodowe z dnia 8 lutego 2011 roku oraz wpisanie go jako integralnej części umowy prywatyzacyjnej,

- nie ma zgody społecznej na rządową decyzję sprzedaży większościowych udziałów w spółce PKP Cargo inwestorowi strategicznemu (pełny tekst w „Kronika związkowa” nr 46/2011).

Sposób procedowania nie zmienił się na jotę, przez co Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa został porównany do klubu dyskusyjnego. Opinie strony związkowej są zgodne - trwa gra na czas i przetrzymanie. Strona rządowa i pracodawców nie chcą, by pakt gwarancji były integralnymi częściami umów prywatyzacyjnych. Prezes Związku Pracodawców Kolejowych zaproponował np., aby ustalić, iż strona społeczna będzie miała umożliwione prowadzenie dwutygodniowych negocjacji na temat paktu z przyszłym inwestorem PNI.

W sprawie PKP Cargo natomiast negocjacje nad paktem miałyby się rozpocząć po 15 marca ale bez gwarancji, że pakt ten będzie integralną częścią umowy prywatyzacyjnej. Zdaniem prezydenta ZZ Maszynistów Leszka Miętka w takich okolicznościach negocjacje paktu w Cargo byłyby tylko grą na czas mającą odwrócić uwagę od biegnących procedur prywatyzacyjnych a udział w tym związków zawodowych ma na celu pokazanie opinii publicznej, że związki zawodowe aprobują ten proces.

Do omówienia pozostałych punktów programu nie doszło. Taki jest efekt posiedzenia, które minister Massel zawiesił do 16 marca 2011 r.

Rafał Zarzecki

uczycieli – poinformował 9 marca 2011 r. Sławomir Broniarz prezes ZNP na konferencji prasowej w Warszawie.

– Związek, reprezentujący najliczniejszą grupę pracowników edukacji, nie może biernie się przyglądać, gdy podejmowane są próby obniżenia rangi zawodu nauczyciela i pozbawienia go niezależności i poczucia bezpieczeństwa w zawodzie – mówił prezes ZNP. Dodał, że Związek nie może się zgodzić na uzależnienie warunków pracy nauczycieli od organu prowadzącego, od zapatrywań i systemu gradacji priorytetów lokalnych samorządów. – To państwo powinno regulować podstawowe warunki pracy (w tym wynagradzania) nauczycieli, ustawowo gwarantując im niezależność i odpowiedni status – podkreślał.

Według Związku, nauczyciele oczekują gwarancji politycznej niezależności, dlatego – zdaniem ZNP – konieczne jest centralne, na poziomie ustawy, regulowanie najważniejszych kwestii dotyczących zawodu nauczyciela. – Taką ustawą jest

Karta Nauczyciela. Jesteśmy zgodni co do tego, że należy ją dostosowywać do zmieniających się warunków, jednak absolutnie nie można zrezygnować ze szczególnych, wynikających ze specyfiki zawodu nauczycielskiego, zawartych w niej regulacji – czytamy w Porozumieniu przesłanym do klubów poselskich.

Prezes ZNP zaapelował do polityków „o powstrzymanie się od pochopnych decyzji w sprawie likwidacji Karty Nauczyciela”. – Naszym wspólnym celem powinno być doskonalenie systemu edukacji w Polsce – powiedział. Dodał, że jak pokazują wyniki międzynarodowego badania PISA, jakość kształcenia poprawia się, a polscy uczniowie dokonali znacznego postępu w ostatnich latach.

Szef Związku podkreślał, że „szkoła to nie jest przedsiębiorstwo”. – Nie można patrzeć na szkołę tylko przez pryzmat kosztów i zysku – zaznaczył prezes ZNP przypominając, że gminy i powiaty otrzymują na prowadzenie szkół środki z budżetu państwa.

Według ZNP, „absolutnie nie można zrezygnować ze szczególnych, wynikających ze specyfiki zawodu nauczycielskiego, zawartych w Karcie Nauczyciela regulacji dotyczących:

- 1) zasad zatrudniania i zwalniania nauczycieli, w tym na podstawie mianowania,
- 2) maksymalnego wymiaru pensum dydaktycznego nauczycieli zatrudnionych na poszczególnych stanowiskach,
- 3) gwarantowanej minimalnej wysokości wynagrodzenia nauczycieli, składającego się z określanego corocznie przez ministra właściwego ds. oświaty wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków, określanych na poziomie organów prowadzących,
- 4) awansu zawodowego, opartego o indywidualny rozwój i osiągnięcia nauczycieli, przyznawanego przez zewnętrzne, niezależne instytucje administracji szkolnej (nadzór pedagogiczny),
- 5) przysługujących nauczycielom świadczeń pracowniczych, w tym zwłaszcza:
  - rodzaju i wysokości świadczeń socjalnych
  - zasad korzystania z urlopów dla poratowania zdrowia
  - zasad naliczania i korzystania z funduszu na kształcenie i doskonalenie zawodowe nauczycieli
  - wymiaru urlopu wypoczynkowego nauczycieli”.

www.znp.edu.pl

PROPOZYCJA ZNP DOTYCZĄCA KARTY NAUCZYCIELA

Związek Nauczycielstwa Polskiego wystosował list do przewodniczących wszystkich klubów poselskich z wnioskiem o zawarcie Porozumienia w sprawie statusu zawodowego na-